

HAIKÚS ENTRE SOL I LLUNA

Un relat de: [angie](#)

I – MATÍ

La gran finestra
de bat a bat oberta
enquadra el dia.

El sol escalfa
la rosada nocturna
que es torna boira.

Quedar-s'hi sempre
amb les parpelles closes
la nit suplica.

L'ala de l'ocell
acarona un silenci
entre ventades.

L'espantall xiula
sota el barret de palla
si el riu recita.

Camps d'arròs negats
reflecteixen els núvols
en miralls trencats.

II- CAPVESPRE

Les hores mortes
s'asseuen a la fulla
i ressusciten.

Amb vestit rosa
la llum s'acomiaada
engalanada.

Sobre la sorra
les petjades perdudes
volen un rescat.

Com arrel d'arbre
es recargola el dia
dins el rellotge.

Les ombres pregunen
al bosc agombolades
que l'ocàs regni.

Com una espelma
es desfan els paisatges
damunt la barana.

III – NIT

S'albira la nit
de desig perfumada
sota la roba.

La lluna pinta
enmig de l'estelada
blanca enveja.

Entre les sines
construeix humits versos
la poesia.

Punxants mirades
tatuen de nuesa
la fantasia.

Amb una flama
cremant a cada galta
no cal foguera.

Obrint les cames
neix un pont de misteri
on estimar-se.

Suor i saliva
ja no són petons verges
que ploriquegen.

L'amor és hoste
d'un àngel del dimoni
que no té casa.